

Pt-3

Kalachalamallinath Suri

कालचलमलिननाथसूरि

Kiratarjuniya Kavya with tika-Pt3

किरातार्जुनीय काव्य टीका सहित-ख.३

Sanskrit

Paper

Printed

157 years old

10" x 4.8"

Complete

६०६ नं० ५६

१०५

अथकिरात्तार्जुनीयप्रथमपृतीयसर्गप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः. हाभ्यां युग्ममिति प्रोक्तं त्रिभिः श्लोकैर्विशेषकं कालापकं चतुर्भिः स्थातदूर्ध्वकुलकं स्मृतं अथ त्रिभिर्भुनिर्विशिष्य चतुर्भिः कालापकमाह तत इति ततः उपवेशनानंतरं धर्मात्त्रिजोयुधिष्ठिरः शरच्चंद्रकरा इव अभिरामैः आल्हादकै रित्यर्थः उत्सर्पिभिः उर्ध्वं प्रसारिभिरित्यर्थः अंशुजालैः प्रांशुं उन्नतमिव स्थितमित्युत्प्रेक्षा पुनः आनीलरुचं कृष्णवर्णं पिशांगीः पिंगटवर्णाः गौरादित्वात्डीप् जटाः विभ्राणंधारयंतं अतएव तडित्वं तं विद्युद्युक्तं अंबुवाह

ततः शरच्चंद्रकराभिरामैरुत्सर्पिभिः प्रांशुमिवांशुजालैः विभ्राणामानीलरुचं पिशांगीर्जटास्तडित्वं तमिवांबुवाहं १ प्रसादलक्ष्मीं दधतं समग्रां वपुः प्रकर्षेण जनातिगेन प्रसद्य चेतः सुसमासजंतमसंस्तुतानामपि भावमाद्र्दम् २

मिवस्थितं इत्युत्प्रेक्षा १ प्रसादलक्ष्मीमिति पुनः समग्रां संपूर्णां प्रसादः सौम्यता तस्य लक्ष्मीं संपदं दधतं अतएव जनमतिगच्छतीति जनातिगेन लोकातिशायिना अतो न्यत्रापि दृश्यत इति उ प्रत्ययः वपुः प्रकर्षेणाकारसंपदा असंस्तुतानामपरिचितानामपि व्यासोयमित्यजानतामपीत्यर्थः संस्तवस्यात्परिचय इत्यमरः चेतस्सुचित्तेषु आद्र्दस्नेहाद्र्दं भावमभिप्रायं प्रसद्य बलान् समासजंतं लगयंतमित्यर्थः दंशसंजस्वजां शपीत्युपधा लोपः प्रसन्नाकारेषु सर्वेपि स्निह्यतीति भावः २

पुनरनुद्धताकारतया शांताकारत्वेन लिंगेनातः करणस्य वृत्तिं विविक्तां पूतां शांतामिति यावत् विविक्तौ पूतविजनावि-
 त्यमरः तन्वंतं प्रकटयंतं आकृतिरेवास्य चित्तशुद्धिं कथयतीत्यर्थः पुनर्माधुर्येनिसर्गसौम्यताविस्त्रंभोविश्वासस्तयोः
 विशेषं अतिशयं भजतीति तथोक्तेनेक्षितेन दर्शनेनैव कृता उपसंभाषा उपसंभाषणं येन तमिव स्थितमित्यर्थः का-
 शिकायां तूपसंभाषा उपसंखनमिति भासनादिसूत्रे ३ धर्मात्मज इति पुनः सधर्मे निबध्नातीति धर्मनिबन्धि-

अनुद्धताकारतया विविक्तां तन्वंतमंतःकरणस्य वृत्तिं माधुर्यविस्त्रंभविशेष
 भाजाकृतोपसंभाषमिवेक्षितेन ३ धर्मात्मजो धर्मनिबन्धिनीनां प्रसूति
 मेनः प्रणुदांशुतीनां हेतुं तदभ्यागमने परीप्सुः सुरवोपविष्टं मुनिमाबभाषे ४

नीनामाग्निहोत्रादिधर्मप्रतिपादिकानामेनः प्रणुदां अद्यच्छिदां किं पृ श्रुतीनां वेदानां श्रुतिः स्त्रीवेद आस्नायस्वयीध-
 र्मस्तु तद्विधिरित्यमरः प्रसूतिं प्रभवंसुरवेन उपविष्टं मुनिं तदभ्यागमने तस्य मुनेः आगमने हेतुं परीप्सुः जिज्ञासुः
 धर्मात्मजः आप्नोतेः सन्नतादुष्यत्ययः आपृजपृधामीदितीकारः अत्रलोपोभ्यासस्येत्यभ्यासलोपः आब-
 भाषे उवाच ४

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

अनाप्तपुण्येति अनाप्तपुण्योपचयैः अकृतपुण्यसंग्रहैः दुरापादुर्लभाफलस्यसवित्रीश्रेयस्करीत्यर्थः निर्धूत
रजाः हतरजोगुणा अन्यत्रनिरस्तधूलिश्च रजोरजोगुणेधूलौपरागार्तवयोरपीतिशाश्वतः एषाभवद्दर्शनस्य

अनाप्तपुण्योपचयैर्दुरापाफलस्यनिर्धूतरजाःसवित्री
तुल्याभवद्दर्शनसंपदेषावृष्टेर्दिवोवीतबलाहकायाः ५

संपत्संपत्तिर्लाभइतियावत् संपदादिभ्यःकिंपौभावार्थकत्वात् वीतबलाहकायानिर्मेधायादिवोतरिस्तस्यसंबं
धिन्याः वृष्टेस्तुल्येत्युपमालंकारः अनभववृष्टिवदतर्कितोपपन्नंभवद्दर्शनंसर्वथाकस्यचिच्छ्रेयसोनिदानमित्य
र्थः वारिवहतीतिबलाहकः पृषोदरादित्वात्साधुः ५

अद्येति अद्यक्रतूनां क्रिया अनुष्ठानानि कामानुहंतीति कामदुघाः फलदा इत्यर्थः दुहः कर्षश्चेति कप्रत्ययः घादेश-
 श्च संप्रति अद्य भूमिदेवाः ब्राह्मणाः द्विजात्यग्रजश्च भूदेववाडवाः विप्रश्च ब्राह्मणोसावित्यमरः सत्याशिषोजाताः ब्राह्मणा
 शिषोद्यफलता इत्यर्थः यद्यतः कारणात् त्वयागते सति त्वदागमनेन निमित्तेनैत्यर्थः अस्मीत्यहमर्थः व्ययं अस्मीत्य

अद्यक्रियाः कामदुघाः क्रतूनां सत्याशिषः संप्रति भूमिदेवाः
 आसंसृतेरस्मि जगत्सु जातस्त्वयागते यद्बहुमानपात्रं ६

स्मदर्थानुवादे अहमर्थे पीतिगणव्याख्याने दासैकतागसिभवस्युचितः प्रभूणां पादप्रहार इति सुंदरिनां स्मिदूये उद्य
 त्कठोरपुलकां कितकंदकाग्रैर्यत्स्विद्यते मृदुपदंतवसाव्यथाम इति प्रयोगश्च आसंसृतेरासंसारमित्यर्थः औभिवि
 धावाङ् विकल्पादसमासः जगत्सु बहुमानपात्रं जातः सर्वसत्कर्मफलभूतं त्वदागमनं येन मे जगन्मान्यतेति भावः ६

श्रियमिति आत्मयोनेः ब्रह्मण इव लोकगुरोस्तवामोघं अविफलं दर्शनं श्रियं विकर्षत्याकृष्य ददाति अघानिदुःखानि अपहंति नाशयंति अंहोदुःखव्यसनेष्वयमित्यमरः श्रेयः पुरुषार्थं परिस्मौति स्रवति कीर्तिं तनोति किं बहुना किं न धत्ते किं न करोति अपितु सर्वं करोतीत्यर्थः ७ श्रोतदिति हे भगवन् श्रोतन्मयूखे सुधास्त्राविकारे हिमद्युता विंदावपि विषये

श्रियं विकर्षत्यपहंत्य घानि श्रेयः परिस्मौति तनोति कीर्तिं संदर्शनं लोकगुरोरमोघं तव आत्मयोनेरिव किं न धत्ते ७ श्रोतन्मयूखेऽपि हिमद्युतौ मे न निर्वृतं निर्वृतिमेति चक्षुः समुद्भिन्नज्ञातिवियोगरवेदं त्वत्सन्निधातुं च्छसितीव चेत् ८

न निर्वृतं अनिर्वृतं न जर्थस्य न शब्दस्य सुप्सुपेति समासः मे चक्षुस्त्वत्संनिधौ निर्वृतिं सुरवमेति तथा चेत्तश्च स सुद्भिन्नज्ञातिवियोगरवेदं त्यक्तबंधुविरहदुःखं समुच्छसितीव अनुरोधेन प्राणितीवेत्युत्प्रेक्षा पूर्वार्द्धे तु निवृत्तिकारणसत्यपि इंद्रावनिवृत्तिकथनाद्विशेषोक्तिः तदुक्तं तत्सामग्र्यामनिवृत्तिर्विशेषोक्तिर्निगद्यत इति ८

निरास्पदमिति प्रश्नकुतूहलित्वं निरास्पदं आगमनप्रयोजनप्रश्नो निरास्पद इत्यर्थः आस्पदं प्रतिष्ठाया मिति निपातः
 प्रश्नानवकाशो हेतुमाह निस्पृहाणां युष्मत्सदृशानामिति शेषः अस्मास्वधीनमायत्तं किमु न किंचिदस्पदो लभ्यमित्यर्थः
 आधारत्वविवक्षायां समीचीनं तथापि कल्याणकरीं अस्माद्वित्तैकहेतुमित्यर्थः निःस्पृहप्रवृत्तेः परार्थादिति भावः कृञो हेति

निरास्पदं प्रश्नकुतूहलित्वमस्मास्वधीनं किमु निस्पृहाणां
 तथापि कल्याणकरीं गिरंते मां श्रोतुमिच्छामुखरी करोति ९

त्यादिनाटप्रत्यये डीप् अतस्ते गिरं श्रोतुमिच्छामां मुखं वागस्यास्तीति मुखं मुखरो निरंतरभाषी मुखकुंजेष्वोरो वक्तव्य
 इतिरप्रत्ययः अमुखरः मुखरः संपद्यते तथा करोति वाचालं करोति दुर्मुखं मुखराब्दं मुखवाक्यमयः ततः श्रिप्रत्ययः
 मुखरी करोति व्यापारयतीत्यर्थः निःस्पृहस्यापि ते वाक्यमस्मात् सिद्धिकरत्वाच्छ्रोतव्यमित्यर्थः ९

इतीति इतीत्यसुक्तिविशेषरस्यसुक्तिवैचित्र्यचारुयथा तथोक्तवानुदारचेताः महामनानरेन्द्रः द्वैपायनेन द्वीपमयनं-
स्थानं जन्मभूमिर्यस्य द्वीपायनः स एव द्वैपायनो व्यासस्तेन प्रज्ञादिभ्य इति स्वार्थे अणुप्रत्ययः नापत्यार्थे नडादिभ्यः
फक् तेष्वपाठात् बाधितार्थत्वाच्च जयोपपत्तौ मनःसमाधाय जयसिद्धिमपेक्ष्येत्यर्थः इति वक्ष्यमाणप्रकारामुदाहरा
मर्थवतीं गिरमभिदधे उक्तः अप्रधाने दुहादीनां ण्यन्ते कर्तुश्च कर्मण इति वचनात् १० चिचीषतामिति आदौ ताव

इत्युक्तवानुक्तिविशेषरस्यमनःसमाधाय जयोपपत्तौ उदारचेता गिरमित्यु
दारां द्वैपायनेनाभिदधे नरेन्द्रः १० चिचीषतां जन्मवतामलब्धीं यशोवतं सामु
भयत्रभूतिं अभ्यर्हिता बंधुषु तुल्यरूपावृत्तिर्विशेषेण तपोधनानां ११

तु स्वस्य माध्यस्थ्यसंगदोषं युग्मेन परिहरति अलब्धीं गुर्वी वीतौ गुणवचनादिति डीष् यशोवतं सां कीर्तिभूषणां-
उभयत्र इह परत्र च भूतिं श्रेयश्चिचिषतां चेतुं संगृहीतुमिच्छतां चिनोतेः सन्नेताच्छतृप्रत्ययः जन्मवतां शरीरिणां
बंधुषु विषये तुल्यरूपा एकविधावृत्तिर्यत्र द्वारो अभ्यर्हिता उचिता तपोधनानां त्वस्मादृशां विशेषेण नियमेन अभ्यर्हिता
११

तथापीति तथापितुल्यवृत्तौचित्येपि हेनृपतावकीनैस्त्वदीयैः शुभदस्मदोरन्यतरस्यां इति खञ्जप्रत्ययः तवकममका
 वेकवचनइतितवकादेशः गुणौघैर्गुणसमूहैः प्रक्षीकृतं आवर्जितं मेहदयं निघ्नं त्वदायत्तं अधीनो निघ्न आयत्तो इत्य
 मरः ननु निस्पृहस्य तव कोयं पक्षपात इत्यत्राह वीतेति वीतस्पृहाणां विरक्तानां मुक्तिभुजां सुसुक्ष्णामपीत्यर्थः

तथापि निघ्नं नृपतावकीनैः प्रक्षीकृतं मेहदयं गुणौघैः वीत
 स्पृहाणामपि मुक्तिभाजां भवन्ति भव्येषु हि पक्षपाताः १२

भवन्तीति भव्याः साधवः भव्यगेयेत्यादिना सूत्रेण कर्तरि निपातः तेषु विषये पक्षपाताः स्नेहाः भवन्ति न-
 तु साध्वनुग्रहो महता माध्यस्थ्यभञ्जक इति भावः १२

७

७

७

सुताइति अथनृपस्यगुणवत्तांप्रकटयितुं धृतराष्ट्रस्यदुश्चैष्टासुद्वाटयति यूयंतस्यराज्ञो धृतराष्ट्रस्यसुताः न किं सु
 सुताएवेत्यर्थः गुणैः शान्तिदानदाक्षिण्यादिभिः सुयोधनं नातीताः नातिक्रांताः अतीताएवेत्यर्थः कर्तरिक्तः अ
 सुतत्वं अगुणत्वं च त्यागेहेतुस्तत्तुयुष्मासु नास्तीति भावः उपालंभेकारणमाह यइति यो धृतराष्ट्रो वो सुष्मान् त्य

सुतान यूयं किं सुतस्यराज्ञः सुयोधनं वानगुणैरतीताः यस्य
 क्तवाचः स तृथा बलाद्वा मोहं विधत्ते विषयाभिलाषः १३

क्तवान्स तृथा निष्कारणमेवत्यक्तवान् यदिवयं पुत्रागुणाधिकाश्च तर्हि कथमस्याक्षीत्तत्राह बलादिति वि
 षयाभिलाषः भोगतृष्णाबलाद्वा बलात्कारादिव वास्याद्विकल्पोपमयोरिवार्थेपिसमुच्चयइतिविश्वः मोहमवि
 वेकं विधत्ते विषयाभिलाषातिरिक्तो न कश्चिद्युष्मात् त्यागेहेतुरित्यर्थः अत्रकारणकार्यसमर्थनरूपोऽर्थान्तरन्यासः

अथराज्ञत्साहवर्द्धनायशत्रोर्हानिं सूचयति जहास्विति एनंधृतराष्ट्रमर्थसिद्धिः कथंनजहात् जहात्वेवेत्यर्थः
 प्रेषातिसर्गप्राप्तकालेषु कृत्याश्चेति प्राप्तकाले लोड् हानिकालस्तस्य प्राप्तइत्यर्थः कुतः योधृतराष्ट्रः संशय्यसंदि
 त्व कर्णादिषु तिष्ठते कर्णादीन् दुर्मन्त्रिणः संदिग्धार्थनिर्णेतृत्वेनावलंबतइत्यर्थः प्रकाशस्थेयारव्ययोश्चेति स्थे

जहात् नैनं कथमर्थसिद्धिः संशय्यकर्णादिषु तिष्ठते यः
 असाधुयोगाहिजयांतरायाः प्रमाथिनीनां विपदां पदानि १४

यारव्यायामात्मनेपदं तिष्ठंत्यस्मिन्निति स्थेयो विवादपदनिर्णेतताइति काशिकायां तथाहि असाधुयोगादुर्जन
 संगतयोजयांतरायाः जयविधातकाः किंच प्रमाथिनीनां सुन्मूलनशीलानां विपदां विपत्तीनां पदानि स्थानानि भ
 वंति पदं व्यवसितत्राणस्थानलक्ष्मांघ्रिवस्तुष्वित्यमरः न केवलं जयविधाताः किंतु नर्थकारिणश्चेति भावः धृतराष्ट्रो
 पि दुर्जनविधेयत्वाद्दिनश्यतीत्यर्थः १४

किरा० टी०
६

सर्ग
३

एवं शत्रोरनर्थं सूचयित्वा राज्ञोः र्थसिद्धिं सूचयति पथ इति रिपूणां समितौ सभायां सभासमितिसंसद इत्यमरः
पथश्च्युतायां मार्गात् प्रवृत्तायां सत्यां दुरात्मनोः दुः शासनस्य स्त्रीसंग्रहणसाहसमंगीकृतवत्यामित्यर्थः चिरायध

पथश्च्युतायां समितौ रिपूणां धर्म्यादधानेन धुरं चिराय
त्वया विपत्स्वप्यविपत्तिरस्य माविष्कृतं प्रेम परं गुणेषु १५

धर्म्याधर्मादिनपेतां धर्मपथ्यर्थन्यायादनपेत्त इति यत्प्रत्ययः धुरं भारं दधानेन कृच्छ्रेष्वपि धर्मादचलतेत्यर्थः त्व
या विपत्स्वपि अविपत्तिदुःखेषु अविनाशि अतएव रम्यं मनोहरं गुणेषु विषये परमुक्तं प्रेमाविष्कृतं प्रकटीकृतं
दुःसहमपि सोढवता त्वया साधुकृतमिति भावः १५

विधायेति किंच शमएवएकासुरत्वावृत्तिर्यस्यतस्य अपरोपतापिन इत्यर्थः भवतश्छलेन कपटेन आत्मनेहितः आ
 त्मनीनः सनभवतीत्यनात्मनीनः स्वस्यैवानर्थहेतुरित्यर्थः तं आत्मन् विश्वजनभोगोत्तरपदात्त्वइतिरवप्रत्ययः वि
 ध्वंसमपकारं विधायकृत्वा प्रकाशितः प्रख्यापितः त्वन्मतिशीलयोस्तव प्रज्ञासहृत्तयोः सारः प्रकर्षोयैस्तेतथोक्तास्ते
 तवविद्भिषः कृतोपकाराइवोपकृतवन्त इव अपकारोऽप्युपकारायैव संवृतः तदसौजन्यं तवसौजन्यं च जगत्सु व्य

विधायविध्वंसमनात्मनीनं शमैकवृत्तेर्भवतश्छलेन प्रकाशितत्वन्मतिशीलसाराः
 कृतोपकाराइवविद्भिषस्ते १६ लभ्याधरित्रीतवविक्रमेण लभ्या प्राप्त्वा त्वद्दिनानसुलभेत्या
 ह विपक्षः अतः प्रकर्षाय विधिर्विधेयः प्रकर्षतंत्राहिरणे जयश्रीः १७

कृमासीदित्यर्थः विद्यमाना अपि सुजनस्य गुणाश्चंदनदारुण इव परिभवे एव प्रचुरा भवन्तीति भावः १६ अथ प्रयो
 जनांतरमाह लभ्येति तवत्वयेत्यर्थः कृत्यानां कर्तरि वेति षष्ठी धरित्री विक्रमेण लभ्या प्राप्तव्या त्वद्दिनानसुलभेत्या
 ह विपक्षश्च शत्रुरपि वीर्यशौर्यमस्त्राण्याग्नेया दीनि बलानि सैन्यानि तैर्ज्यायान् प्रशस्यतरोधिकतर इति यावत् ज्येति
 ज्यादेशः अतः प्रकर्षयाधिक्याय विधिरूपायो विधेयः कर्तव्यः कृतो ह्यस्माद्रणे जयश्रीः प्रकर्षतंत्राप्रकर्षप्रधाना उक्त
 र्षायत्ता तंत्रप्रधाने सिद्धांत इत्यमरुबलिन एकजयोन तु दुर्बलस्येति भावः १७

अथत्रिरित्यादिना श्लोकचतुष्टयेन विपक्षस्य ज्यायस्त्वं वर्णयति त्रिसमेति त्रिरावृत्तान् सप्तवारान् त्रिसप्तकत्वं
 पञ्चविंशतिवारानित्यर्थः त्रिसप्तशब्दयोः सुप्सुपेति समासः संख्यायाः क्रियाभ्यामृत्तिगणने कृत्वसुजितिकृत्व
 सुच्प्रत्ययः जगतीपतीनां हंतानाशकः गुरुरस्त्रवेदोपदेशः सप्रसिद्ध इत्यर्थः अतएव यच्छब्दानपेक्षत्वं

त्रिसप्तकत्वोजगतीपतीनां हंता गुरुर्यस्य सजामदग्न्यः
 वीर्यावधूतः स्मृतदा विवेदप्रकर्षमाधारवशां गुणानां १८

तदुक्तं काव्यप्रकाशे प्रक्रांतप्रसिद्धानुभूतार्थविषयस्तच्छब्दो यच्छब्दोपादानं नापेक्षत इति जमदग्नेरप-
 त्यं पुमान् जामदग्न्यः गर्गादिभ्यो यञिति यञ्प्रत्ययः यस्य भीष्मस्य वीर्यावधूतो विक्रमाभिभूतः अंबिका स्वयं वर-
 इत्यर्थः तदा भंगप्राप्तिसमये गुणानां शौर्यादीनां प्रकर्षमतिशयं आधारवशमाश्रयाधीनं विवेदजिज्ञे स्वविद्यायाः
 स्वशिष्ये भीष्मो स्वस्मादपि प्रकर्षाधानदर्शनादिति भावः स्मेति पादपूरणे भूते र्थे चेति विश्वः १८ यस्मिन्निति

यस्मिन् भीषो विषये अनीश्वरस्य भावो नैश्वर्ये असामर्थ्यं न अशुचीश्वरक्षेत्रज्ञकुशलनिपुणानामिति विकल्पात् नञ्
 पूर्वपदस्य वृद्धाभावः तेन कृतव्यलीकः जनितवैलक्ष्यः दुःखे वैलक्ष्ये व्यलीक इति यादवः अंतकोपि पराभवं प्राप्तइ
 व भीषस्येच्छामरणत्वादंतकोपि पराजित इवास्ते किमु तान्य इति भावः समीघोरणे धनुर्धुन्वन्नास्फालयन्कस्यम

यि
 यस्मिन्ननैश्वर्यकृतव्यलीकः पराभवं प्राप्तइवांतकोपि धुन्वन्धनुः कस्यरणेन
 कुर्यान्मनोभयैकप्रवणं समीघः १९ युग्मं सृजंतमाजा विषुसंहतीर्वः सहेतको
 पज्वलितंगुरुकः परिस्फुरल्लोलशिरवाग्रजिह्वजगज्जिघत्संतमिवांतवह्निः २०

नोभयैकप्रवणं भयैकप्रवणं एकोन्मुखं शिवभांगवत्तवत्समासः न कुर्यात्सर्वस्यापि मनसि भयं कुर्यादेवेत्यर्थः १९ सृजंत
 मिति आजौरणे इषुसंहतीर्बाणसंघान् सृजंतं वर्षतं मुंचतं कोपज्वलितं कोपेन दीप्तं अतएव परिस्फुरंत्यो लोलाश्च शि
 रवाग्राण्येव जिह्वायस्यतं तथोक्तं जगत्लोकं जिघत्संतं मत्तुमिच्छंतं अदेः सन्नं ताच्छतृप्रत्ययः लुङ् सनोर्घस्त्विति
 घस्त्वादेशः अंतवह्निकालाग्निमिव स्थितंगुरुद्रोणं वः युष्माकं मध्येकः सहेतसौदुंकः शक्रयान्नकोपीत्यर्थः शक्तिर्लुङ्चेति श
 क्यार्थे लिङ् २०

निरीक्ष्येति संरंभेण कोपेन निरस्तं त्याजितं धैर्येण निर्विकारचित्तत्वं येन तंतथोक्तं आकारेणैव परधैर्यापहारिणमि-
त्यर्थः आराधितजामदग्न्यं शुश्रूषितभार्गवं जामदग्न्यादधिगतास्त्ररहस्यमित्यर्थः राधेयं राधासुतं कर्णं स्त्रीभ्योद-
क् निरीक्ष्य मृत्योरप्यसंस्तुतेषु अपरिचितेषु संस्तवः स्यात्परिचय इत्यमरः मयेषु प्रसभं पक्षपातः परिचयौ जायेत

निरीक्ष्य संरंभं निरस्तधैर्यं राधेयमा राधितजामदग्न्यं
असंस्तुतेषु प्रसभं मयेषु जायेत मृत्योरपि पक्षपातः २१

भावेत् मृत्युरपि अस्मादिभीयात् किमु तान्य इति भावः संभावनायां लिङ् अत्र जननक्रियापेक्षायाः समानक-
र्तृत्वाभावात् पक्षपातक्रियापेक्षतत्संभवा निरीक्ष्येति ल्यप् निर्देशः समर्थनीयः प्रधानोपसर्जनभावस्त्वप्रयो-
जक इति वार्तिककारः अत्र भयसंबन्धरहितस्य मृत्योर्भयसंबन्धाभिधानादसंबन्धे संबन्धरूपातिशयोक्त्यलंकारः २१

अथानन्तरं करणीयमागमनप्रयोजनंच युग्मेनाह ययेति यथाविधयाकरणेन सुदुश्चरामतिदुश्चरांतपस्यांतप-
 श्वर्या कर्मणोरोमंथतपोभ्यांवर्तिचरोरितिक्यप् अप्रत्ययादिति स्त्रियामप्रत्ययः आचरताकुर्वता पशुपतिप्रतिउ
 द्विश्य तपःकुर्वतेत्यर्थः अतएव समासादितं प्राप्तं साधनं पाशुपताद्यस्त्ररूपं येन तेन कपिः हनुमान्केतनं चिह्नं य

यथासमासादितसाधनेन सुदुश्चरामाचरतातपस्यां
 एतेदुरापं समवाप्य वीर्यमुन्मूलितारः कपिकेतनेन २२

स्य तेनार्जुनेन दुरापं अन्यदुर्लभं वीर्यं तेजः समवाप्य प्राप्येते पूर्वोक्ता भीष्मादयः उन्मूलितारः उन्मूलयिष्यंते उ
 न्मूलयतेर्ण्यंतात्कर्मणि लुट् अत्र चिण्वदिडागमे तस्यासिद्धवदत्राभादित्यसिद्धत्वात् णेरनिटीति णिलोपः बलनि
 भित्तस्यैवानिटीति निषेधाच्च तदुक्तं चिण्वदवृद्धिर्युक् च हंते श्वषत्वं दीर्घश्चोक्तो यो मित्तां वाचिणीति इट्चासि
 ङ्गस्तेन मेलुप्यते णिर्नित्यश्चायं बलनिभित्तो विधातीति २२

६

६

महत्वेति हे नृप महत्त्वयोगाय प्रकर्षलाभाय महामहिम्नां महानुभावानां देवतां दं द्रादीनामा राध्यते नयेति आ
राधनीतां प्रसादयित्रीं करणाधिकरणयोश्चेति ल्युट् डीप् च भूरिधास्तीं महाप्रभावांतां विद्यां दं द्रमंत्ररूपां सिद्धिं
साक्षात्कार्यसिद्धिभिवेति विद्याया अभोधत्वोक्तिः हे प्रधानोचितदानपात्रे भूतफल भोक्तृत्वादस्य पात्रत्वोक्तिः दा

महत्त्वयोगाय महामहिम्नामा राधनीतां नृपदेवतानां दातुं प्रदानोचितं भूरिधा
स्तीमुपागतः सिद्धिभिर्वास्मि विद्यां २३ पुष्पं इत्युक्तवतं व्रजसाधयेति प्रमाण
यन्वाक्यमजातशत्रोः प्रसेदिवांसं तमुपाससादवसन्निवांते विनयेन जिष्णुः २४

तुमुपागतोस्मि २३ इतीति इतीत्युक्तवतं भाषमाणं प्रसेदिवांसं प्रसेनं भाषायां सदवसुश्रुवइति क्लृप्तः
तं मुनिं जिष्णुर्जयनशीलोः र्जुनः ग्लाजिस्थश्चेति क्लृप्तप्रत्ययः व्रजसाधयानुतिष्ठेत्येवं रूपं अजातशत्रोः ध
र्मराजस्य स्वस्याविद्वेषशीलत्वादियं संज्ञा वाक्यं प्रमाणयंस्तदादिष्टः सन्नित्यर्थः अंतैव सन् छात्र इव छात्रांते
वासिनौ शिष्ये इत्यमरः विनयेनानौ इत्येनोपाससादसमीपं प्राप २४

निर्यायेति अथ वह्निकणावदातास्फुलिंगवदुज्ज्वला देवतासान्निध्यादिति भावः विद्या ऐंद्रमंत्ररूपा दिनादिरम्यात्प्रभा
 तरम्यात् अर्कस्य भास्करस्य बिंबादिव महर्षेर्व्यासस्य मुखान्निर्यायनिर्गत्य समासेन ब्रू पूर्वेत्कोल्यप् दीप्तिरर्कदीधि
 तिः स्फुरद्विकसत्पद्ममिव पार्थाननमर्जुनस्य मुखं अभिपेदे प्रविष्टा २५ योगमिति योग्यतमाया हतमाय तस्मै पा
 र्थाय तं वक्ष्यमाणं महिमानं योगं ध्यानविधिं च योगः सन्नहनोपायध्यानसंगतियुक्तिष्वित्यमरः तपः प्रभावात्सद्यो

निर्यायविद्याथ दिनादिरम्या बिंबादि वार्कस्य मुखान्महर्षेः पार्थाननं वह्निकणाव
 दाता दीप्तिस्फुरत्पद्ममिव अभिपेदे २५ योगं च तं योग्यतमाय तस्मै तपः प्रभावादि
 ततारसद्यः येनास्य तत्त्वेषु कृते वभासे समुन्निमीले वचिराय चक्षुः २६

वित्ततारददौ चिरकालश्राद्धमपीति भावः तेन योगेन तत्त्वेषु प्रकृतिमहदादिषु तथा च प्रकृतिर्महान् अहंकारः
 मनः पंचतन्मात्राणि पंचबुद्धींद्रियाणि पंचकर्मेन्द्रियाणि पंचमहाभूतानि इति चतुर्विंशतितत्त्वानि तत्र अ
 वभासे साक्षात्कारे कृते सत्यार्जुनस्य चक्षुरक्षि चिराय समुन्निमीले वउच्चिधितमिवेत्युत्प्रेक्षा योगोपंतस्यार्जुन
 स्यादिव लाज्ञानमंजनस्तत्त्वावभासं चिरादंधस्य दृष्टि लाभ इवाभावदिति भावः २६

आकारमिति आशंसितआख्यातोभूरिलाभोनेकश्रेयः प्राप्तिर्येनतंतथोक्तं महाभाग्यसूचकमित्यर्थः अंतःक
रणाशब्देनतद्वृत्तिकृत्ताहो लक्ष्यते तदनुरूपंतदनुकूलमुत्साहानुगुणव्यापारक्षममित्यर्थः आकारंमूर्तिदधानंतम
र्जुनंसुनिर्व्याप्तौविजयोदयेविजयफलकेतपःसमाधौतपोनियमेसमाधिर्नियमेध्यानेमौनेचैवसमर्थनइतिवि

आकारमाशंसितभूरिलाभंदधानमंतःकरणानुरूपं नियोजयिष्यन्विज
योदयेयंतपःसमाधौसुनिरित्युवाच २७ अनेनयोगेनविवृद्धतेजा निजांप
रस्मैपदवीमयच्छन्समाचराचारमुपात्तशस्त्रोजपोपवासाभिषवैर्मुनीनां २८

श्वः नियोजयिष्यन्नियोजयितुमिच्छन्नित्यर्थः लृट्शेषेचेतिलृट् लृटःसदितिसत्यत्ययः इतिवक्ष्यमाणमुवाच
२७ अनेनेति अनेनऋष्युपदिष्टेनयोगेनोपायेनविवृद्धतेजाः विवृद्धप्रतापः निजांपदवीपरस्मैअयच्छन्पर
स्यप्रवेशमयच्छन्नित्यर्थःउपात्तशस्त्रोगृहीतायुधएवसन् हेअर्जुन जपोपवासाभिषवैः स्वाध्यायाशनस्नानैः-
मुनीनामाचारमनुष्ठानंसमाचरअनुतिष्ठ २८

क्षेत्रविशेषेतपः सिद्धिरित्याशयेन तन्निर्देशयन्नाह करिष्यसे इति यत्र शिलोच्चये पर्वते गोत्रभिदः इन्द्रस्य प्रसत्तये प्रसादाय सुदुश्चराणि तपांसि करिष्यसे चारुशिलोच्चयं रस्य शिखरं तं शिलोच्चयं गिरिं इन्द्रकीलं अद्रिगोत्रगिरिग्रावा-
चलशैलशिलोच्चया इत्यमरः त्वां एषः गुह्यकः यक्षः अनन्तरमेवास्य पुरः प्रादुर्भावादेश इति निर्देशः क्षणादप्रयासेन

करिष्यसे यत्र सुदुश्चराणि प्रसत्तये गोत्रभिदस्तपांसि शिलोच्चयं चारुशिलोच्चयं तमेष क्षणान्निष्यति गुह्यकस्त्वां २९ इति ब्रुवाणेन महेंद्रसूनुं महर्षिणा तेन
तिरोबभूवे तं राजराजानुचरो यस्य सद्यः प्रदेशमादेश इवाधितिष्ठौ ३०

नेष्यति प्रापयिष्यति २९ इतीति इतीत्यमहेंद्रसूनुं अर्जुनं ब्रुवाणेन उक्तवन्नेत्यर्थः तेन ऋषिणा व्यासेन तिरोबभूवे अन्तर्दधे अन्तर्धानं प्रापे भावेतिद् राजराजः यक्षराजः राजराजो धनाधिप इत्यमरः राजा प्रभौ नृपे च द्वे यक्षे क्षत्रियशक्रयोरिति विश्वः तस्यानुचरः पूर्वोक्तो यक्षः अस्य मुनेरादेशः साक्षात्स्थानमिव सद्यस्तं अर्जुनं अधितिष्ठौ प्राप्त इत्यर्थः स्थादिष्वभ्यासेन चाभ्यासस्येति षत्वं ३०

कृतेति सपुण्यजनोयक्षः कृतानतिः कृतप्रणामः सन् व्याहृतसांत्ववादे उक्तप्रियवचने व्याहारउक्तिर्लपितमित्यमरः
जिष्णावर्जुनेजातस्पृहोजातानुरागः सन् सरव्यौ सुहृदीव अथ मित्रं सरवासुहृदित्यमरः संप्रसादं विश्वं भं विश्वासमिथा
यप्राप तथाहि सतांसाधूनांयोगः संगतिराशुविश्वासयति हि सामान्येन विशेषसमर्थनरूपोर्थोत्तरन्यासः ३१ अथेति
अथोष्णाभासासूर्येणोदयाय पुनरुद्रमायविहीयमानान्यज्यमानानितितमः प्राप्तिकारणोक्तिः बृहद्युतीन्सौवर्णादीष्यमा

कृतानतिर्व्याहृतसांत्ववादे जातस्पृहः पुण्यजनः सजिष्णौ इयायसरव्यावि
वसंप्रसादं विश्वासयत्याशुसतांहियोगः ३१ अथोष्णाभासेवसुमेरुकुंजान्
विहीयमानानुदयायतेन बृहद्युतीन्दुः खमिवात्मलाभंतमः शनैः पांडुसुतान्प्रपेदे ३२

नानित्यर्थः इतितमः संकोचकारणोक्तिः सुमेरुकुंजानिव अत्रसुमेरुग्रहणं कुंजानां सौवर्णद्योतनार्थं तेनार्जुनेनोदयाय
श्रेयसेविहीयमानान्बृहद्युतीननेकबुद्धिप्रकाशान्पूर्ववद्विशेषणद्वयस्यप्रयोजनमर्जुने अनुसंधेयं पांडुसुतान्चतुरइति-
शेषः युधिष्ठिरादीन्दुःखेनकृद्वेणकृतउत्पादितआत्मलाभउत्पत्तिर्यस्यतत्तथोक्तं तेषांविवेकित्वात्कथंचिल्लब्धोदयमित्यर्थः
तमः शोकोंधकारश्च तमोंधकारेस्वर्भानौतमः शोकेगुणांतरइत्युभयत्रापिविश्वः शनैः मंदं प्रपेदे तेषांविवेकित्वाद्गीतभीतमि-
वैतिभावः अत्रतमः शब्दस्यश्लिष्टत्वात् श्लेषानुप्राणितेयमुपमा ३२

असंशयेति असंशयमसंदिग्धं यथा तथा आलोचितं विवेचितं यत्कार्यं तेन कार्येणानुन्नो निरस्तः इति लघुत्वहेतुक्तिः सु-
दविदोदत्राग्राहीभ्योऽन्यतरस्यां इति निश्चानत्वं कार्यगौरवं आलोच्य निरस्त इत्यर्थः तथापि प्रेम्णा भ्रातृवात्सल्येन कर्त्रा
समानीय पुनराकृष्य विभज्यमानः समशोकभागीक्रियमाणः तुल्यप्रेम्णा तुल्यदुःखत्वं भवतीति भावः स पूर्वोक्तो दुःख

असंशयालोचितकार्यनुन्नः प्रेम्णा समानीय विभज्यमानः
तुल्याद्विभागादिव तत्तन्नोभिर्दुःखाभिभारोपिलघुः समेने ३३

मेवातिभारः दुःखातिभारो अतिभारभूतमपि दुःखमित्यर्थः तन्नोभिस्तेषां च तुर्णां पार्थानां मनोभिस्तुल्याद्विभा-
गादिव पूर्वोक्तत्वे महतात् समविभागादिवेत्यर्थः वस्तुतस्तु विवेकादिति भावः पुनर्विभागग्रहणं तस्य हेतुत्वोत्पेक्षा
र्थानुवाद इत्यदोषः लघुर्मेने मतः यथैकोने कथा विभज्य बहुभिरुत्थमानो महानपि भारो लघुर्मन्यते तद्वदित्यर्थः ३३

अथैवंप्रेम्णा आकृष्यमाणमपिशोकं विवेको निर्जिगायेत्याह धैर्येणेति धैर्येण तेषां निःसर्गतो निर्विकारचित्तत्वेन
तथा महर्षेर्वासस्य प्रवर्तकस्येति शेषः विश्वास्यतया श्रद्धेयवचनत्वेनैत्यर्थः अरातिप्रभवादरातिहेतुकात् ती-

धैर्येण विश्वास्यतया महर्षेस्तीव्रादरातिप्रभवाच्चमन्योः
वीर्ये च विद्वत्सु सुते मघोनः सुते पुनस्त्यानमवाप शोकः ३४

ब्राह्मसत्त्वान्मन्योः क्रोधाद्भेतोः तथा अर्जुनप्रभावपरिज्ञानाच्चेति हेतुं तदं विशेषणसुरवेनाह मघोनः सुते अर्जुने वी-
र्ये च नलीकेत्यादिना षष्ठीप्रतिषेधः विद्वत्सु ज्ञातवस्त्वित्यावत् विदेः शत्रुर्वसुरिति विकल्पेन वस्वादेशः तेषु पार्थे
पुंसशोकस्थानं स्थितिं नावाप न प्राप ३४

तानिति तान्यार्थान्त्यक्तवत् शर्मसुखं शर्मशान्तिसुखानि चेत्यमरः तद्विरुद्धं अशर्मदुःखं नञिति नञ्समासः भूरिधा
 म्मस्तेजस्विनः इति हानिहेतुक्तिः चतुरंस्तान्यार्थान्वाससरस्य भूरिधास्तः चतुरोपियामान्प्रहरानिवदूरं विहायत्यक्त्वा ए
 कौघभूतमेकराशिभूतंसन् श्रेण्यादयः कृतादिभिरिच्छर्थे कर्मधारयः श्रेण्यादिराकृतिगण इति शाकटायनः कृष्णां
 विभावरीं कृष्णापक्षरात्रिंध्यांतमिव कृष्णांद्रौपदीं प्रपेदे ३५ तुषारेति साद्रौपदी विलोकने अर्जुनावलोकने अगूढभावाः

तान्भूरिधास्तश्चतुरोपिदूरं विहाय यामानिव वासरस्य एकौघभूतंतदशर्मकृ
 ष्णां विभावरीं ध्वौ तमिवोभिपेदे ३५ तुषारलेखाकुलितोत्पलाभे पर्यश्रुणी
 मंगलभंगभीरुः अगूढभावापि विलोकने सानलोचने मीलयितुं विषेहे ३६

गूढाभिप्रायाः स्फुटाभिलाषापीतियावत् भावोलीलाक्रियाचेष्टाभूत्यभिप्रायजं लिषीति वैजयंती मंगलभंगभीरुः
 मंगलहानेर्भीतासतीपर्यश्रुणीपरिगताश्रुके बाष्पावृत्ते इत्यर्थः अतएव तुषारलेखाकुलितोत्पलाभे हिमबिंदुसहितै-
 दीवरसन्निभै इत्युमालंकारः लोचने मीलयितुं न विषेहे न शशाक अश्रुणोर्दृष्ट्या वरणकलेपितन्निपातस्यामंगल
 त्वात्तन्निवर्तकं निमीलनं सानचकारेत्यर्थः ३६

अकृत्रिमोति इन्द्रसूनुः अर्जुनः क्रिययानिर्वृतः कृत्रिमः द्वितः क्रिरिति द्विः क्रेर्ममिति मपप्रत्ययस्तद्धितः प्रेमैवरसः अकृत्रिमप्रेमर-
सेन अभिरामं अन्यत्रमधुरादिना चाभिदामरामयारमण्यापित्तंदत्तं दृष्टिं विलोभयतीति दृष्टि विलोभि दृष्टिप्रियं
दृष्टं दर्शनं नपुंसकैभावेक्तः मनः प्रसादः प्रसन्नमन इत्यर्थः सौजलिरिवेत्युपमितसमासः तैनमनः प्रसादांजलिनाप-
थिसाधुपाथेयं शंबलमिव पथ्यतिथिवसतिस्वपतेर्दञ्जु निकाममतिशयेन जग्राह रामार्पितं पाथेयं पथिक्षेमायम

अकृत्रिमप्रेमरसाभिरामं रामार्पितं दृष्टि विलोभदृष्टं मनः प्रसादांजलिना
निकामं जग्राह पाथेयमिवेन्द्रसूनुः ३७ धैर्यावसादेन तत्प्रसादावन्यद्विपेन
च निदाघसिंधुः निरुद्धबाष्पादयसंनकंठजगादकृच्छ्रादितिराजपुत्री ३८

वतीत्यागमः ३७ धैर्येति वन्यद्विपेन वन्यग्रहणं उच्छृंखलत्वद्योतनार्थं गजेन निदाघसिंधुः ग्रीष्मनदी वनिदाघग्रहणं दौर्ब-
ल्यद्योतनार्थं धैर्यावसादेन धैर्यभ्रंशेन कृत्वा तत्प्रसादात् तन्नैर्मत्याक्षोभंगमित्यर्थः राजपुत्री सत्रियसुता द्रौपदी
अंतः स्नात्रयुक्तमेव वक्ष्यतीति भावः निरुद्धबाष्पादयसंनकंठो दनं सन्नकंठं हीनस्वरं तयोः कृतबहुव्रीह्योः क्रियाविशेष-
वर्णयोर्विशेषणसमासः कृच्छ्रात्कथंचिदितिवक्ष्यमाणं जग्रादुवाच ३८

मग्नमिति पंकभूतेपंकोपभिते भूतंस्मादौपिशाचादौन्यायेसत्योपमानयोरिति विषयः द्विषच्छदानिषात्रुकपटेमग्रांदु
 रुद्धमितिर्थः संभावनायांयोग्यतांगौरवमिति यावत् भूतिसंपदमिव भूतिर्भस्मनिसंपदीत्यमरः उद्धरिष्यन् उद्धा
 रकस्त्वमिति शेषः आधिद्विषांदुःखच्छिदातपसा आप्रसिद्धेः सम्यक् सिद्धिपर्यंतमस्मादिनास्माभिर्विनेत्यर्थः पृथ

मग्रांद्विषच्छदानिपंकभूतेसंभावनांभूतिमिवोद्धरिष्यन्
 आधिद्विषामातपसांप्रसिद्धेरस्मादिनामाभूशमुच्यनीभूः ३९

ग्विनेत्यादिनाविकल्पेनपंचमी भूशमाउच्यनीभूः अस्माद्विरहादुर्मनामाभूदित्यर्थः दौर्मनस्यतपःपरिपंथितादि-
 तिभावः माडीत्याशीरर्थेलुङ् नमाङ्योगेइत्यडागमप्रतिषेधः अनुच्यनाः उच्यनाः संपद्यमानः उच्यनीभूः अमृततद्वा
 वेचिः अकर्मनश्चक्षुश्चेत्तोरहोरजसांलोपश्चेतिसकारलोपः अस्यच्चावितीकारः ३९

किरा. टी.
१४

अथानोत्सुक्यदाहार्थं तपसां सर्वार्थसिद्धिनिदानत्वमाह यथा इति यशोधिगंतुं कीर्तिलब्धं सुखस्य लिप्सया लब्धुमिच्छया वा
मनुष्यसंख्यां मनुष्येषु गणनां अतिवर्तितुं अतिक्रमितुं वा मानुषं कर्म कर्तुमित्यर्थः अभियोगभाजामभिनिवेशवतां निकल्सुका
नामदुर्मनायमानानामितियावत् सिद्धिः पूर्वोक्तं यशः सुखाद्यर्थसिद्धिश्च समुत्सुकेव अनुरक्तकान्ते वा कमुत्संगमुपैति तत्तस्मा
दस्माद्विरहदुःखमातपः सिद्धेः सोढव्यमिति भावः ४० अथास्यमन्यूद्दीपनद्वारा तपः प्रवृत्तिरोचयितुमरिक्तं निकांतावच्चतुर्भि
यशोधिगंतुं सुखलिप्सया वा मनुष्यसंख्यामतिवर्तितुं वा निकल्सुकानामभियो
गभाजां समुत्सुके वा कमुपैतिसिद्धिः ४० लोकं विधात्रा विहितस्य गोमुंक्षत्रस्य-
मुष्णान्वसुजेत्रमोजः तेजस्विताया विजयैकवृत्तेर्निघ्नं प्रियं प्राणमिवाभिमानं ४१
कहाटयति लोकमिति विधात्रा ब्रह्मणा लोकं गोमुं विहितस्य सृष्टस्य क्षत्रस्य सत्रियजातेः संबंधिजयनशीलं जेतुं त
दैवजेत्रं जेतुं शब्दात्तृजं तात्पज्ञादिभ्यश्चेति स्वार्थः णप्रत्ययः ओजो बलं दीप्तिर्वा ओजो बलौ च दीप्तौ चेति विश्वः तदेव व
सुधनमिति रूपकालंकारः मुष्णान् अपहरन् अरिधिकृतनिकारस्य कुतः क्षात्रं तेज इति भावः किंच विजयैकवृत्तेः विज
यैकजीविकायाः सत्रियस्य विजेतव्यमिति भावः वृत्तिवर्तनजीवनइत्यमरः तेजस्वितायाः तेजस्विनामित्यर्थः तेजसः प्रा
धान्यद्योतनार्थं भावप्रधानो निर्देशः प्रियं प्राणमिव प्राणसममित्यर्थः अभिमानमहंकारं निघ्नन् वंडयन् तेजस्विनां प्राणहानि
प्रायामानहानिरिति भावः ४१

अधिक्षेपाद्यसहनंतेजः प्राणात्ययेष्वपि नत्याज्यं इत्याह व्रीडेति पुनश्च आत्मजनेनोपनीतः श्रावित इत्यर्थः तथापि संश-
यसंदित्य असंभावितबुद्धौतिभावः व्रीडानतैर्जुगुप्सितवृत्तांतं श्रवणादिति भावः नृपैः देशांतरस्थैः कृच्छ्रेण प्रपन्नः प्राम-
आप्तोक्तत्वात्कथंचिद्विश्वस्त इत्यर्थः यः शृण्वतामपि दुःसहः किमुतानुभवतामिति भावः इत्येषां पूर्वेषां व्याख्यामया च
न्यथा व्याख्यायते आप्तजनोपनीतो जातिरुक्तः संशयकथमिदमन्याव्यसुपेक्ष्यमिति विचार्य व्रीडानतैर्जुगुप्सितक

व्रीडानतैराप्तजनोपनीतः संशयकृच्छ्रेण नृपैः प्रपन्नः
वित्तानभूतं वित्तं पृथिव्यां यशः समूहं निवदिग्विकीर्णं ४२

र्मदर्शनादिति भावः नृपैः तत्रस्थैः कृच्छ्रेण प्रपन्नोऽगीकृतः गोत्रकलहे मध्यस्थैरुदासितव्यमिति बुद्ध्योपेक्षित इत्यर्थः
पक्षद्वयेऽपि प्रपन्न इत्यत्र आप्तजनोपनीतत्वपदार्थभूतस्य विशेषणत्वात् हेतुलोक्त्या काव्यलिङ्गमलंकारः पृथिव्यां वित्तान-
भूतं उद्धोचोपमितं अस्त्री वित्तानमुद्धोच इत्यमरः दिग्विकीर्णं वित्तानमपि दिगंतलग्नमिति भावः वित्तं प्रथितं यशः स
मूहं निवसंकोचयन्निवेत्सुसैक्षा अरातिपरिभूतस्य कुतः कीर्तिरिति भावः ४२

वीर्येति पुनश्च वीर्याण्येव अवदानानितेषु कृतावमर्शः अवदानं कर्मवृत्तमित्यमरः कृतास्कंदनः पुरा कृतपराक्रमो द्रुता
न्यपि प्रमृजन्नित्यर्थः अतएव संप्रतीतिं प्रव्यातिं प्रतीते प्रथितरव्यातवित्तविज्ञातविश्रुता इत्यमरः अभूतामविद्यमा

वीर्यावदानेषु कृतावमर्शस्तत्त्वन्नभूतामिव संप्रतीतिं
कुर्वन्मयामक्षयमायतीनामर्कत्विषामहोवावशेषः ४३

नामिवेत्युत्प्रेक्षा सतोऽप्यसत्त्वमुत्प्रेक्षते तत्त्वन्कुर्वन् पुनश्चान्होवशेषो दिनांतोऽर्कत्विषामिवायतीनामुत्तरकालानां प्र
यामक्षयं देर्घ्यनाशं कुर्वन्निति श्रौती पूर्णयमुपमा अरिनिराकृतस्य कुतश्चिरावस्थानमिति भावः ४३

प्रसह्येति पुनः परैः शत्रुभिरस्मासु प्रसह्य बलात्प्रयुक्त आचरितो यो निकारः परिभवः केशाकर्षणरूपः स्मर्तुं न शक्योः
 धिकर्तुं मनु भवितुं किमुत यस्य स्मरणमपि दुःसह मनु भवस्तु दुःसह इति किमु वक्तव्यमित्यर्थः स निकारस्त्वद्दिनात्प्रया
 विना पृथग्विनेत्यादिना पंचमी आर्द्रः सन्कुतश्चित् अभिभूतासुराण प्रहार इव त्वद्दिरहदुःखासु नः नवीकरिष्यति

प्रसह्योस्मासु परैः प्रयुक्तो स्मर्तुं न शक्यः किमुता धिकर्तुं
 नवीकरिष्यत्युपशुष्यदार्द्रः स त्वद्दिना मेहदयं निकारः ४४

नवीभविष्यतीत्यर्थः उपशुष्यत् न त्वद्यां पिशुष्कमिति भावः दुःखस्तंभनं शोषपदार्थः मेहदयं नवीकरिष्यत्यार्द्रक
 रिष्यति व्रणमिवेति भावः दुःखितस्य पुनः दुःखोपचयः प्रशोत प्रायमपि दुःखहेतुं पुनरुद्धा दयतीत्यर्थः अत्र शो
 षादिविशेषणसाम्याद्गुणाद्यप्रस्तुतार्थप्रतीतिः समासोक्तिरलंकारः ४४

पुनः प्रकारांतरेण मत्स्यं दीपयति प्राप्तइत्यादिभिः त्रिभिः श्लोकैः तत्र वक्ष्यमाण प्रत्यभिज्ञानहेतुभिः धनंजयं विशि-
नष्टि प्राप्तइति अभिमानस्य व्यसनात् भ्रंशात् व्यसनं विपदि भ्रंशो दोषे कामजकोपज इत्यमरः दंतव्यसनादंतभं-
गा दंतीव असत्वं विकारं वैकल्प्यं प्राप्तः अतो न प्रत्यभिज्ञायत इति भावः एवमुत्तरत्रापि अनुसंधेयं पुनश्च द्विषत्वा-
तापेन शत्रुतेजसा अंतरितं तिरस्कृतं उरुतेजः प्रतापो यस्य स तथोक्तः अतएव शरद्वनाकीर्णः शरन्नो घच्छन्नोः न्हः

प्राप्तोभिमानव्यसनादसत्वं दंतीव दंतव्यसनाद्विकारं द्विषत्वा तापांतरितोक्त
तेजाः शरद्वनाकीर्ण इवादि रन्हः ४५ सव्रीडमंदैरिव निष्क्रियत्वान्नात्यर्थम
स्त्रैरवभासमानः यशः क्षयात्क्षीणजलार्णवाभस्त्वमन्यमाकारमिवाभिपन्नः ४६

आदिः प्रत्युष इव स्थितः तद्देवायं प्रत्यभिज्ञायमान इत्यर्थः ४५ पुनश्च निष्क्रियत्वादर्थक्रियाशून्यत्वात् सव्रीडमंदै-
रिव सव्रीडैरतएव मंदैरपदुभिरिव स्थितैरित्युत्प्रेक्षा मूढत्वापदुनिर्भाग्यामंदाः स्यु रित्यमरः अस्त्रैरसर्थेनावभासमा-
नोनप्रकाशमानः पूर्वतु नैवमिति भावः किंतु यशः क्षयाद्धेतोः क्षीणजलो योः र्णवस्तदाभस्तत्सदृशस्त्वमन्यमाकार-
मभिपन्नः प्राप्तइव स्थित इत्युत्प्रेक्षा तस्याश्च क्षीणजलार्णवाभ इत्युपमासंसृष्टिः ४६

दुःशासनेति पुनश्चदुःशासनस्य कर्तुरमर्षआकर्षणं स एव रजो धूलिः मालिन्यहेतुत्वादिति भावः तेन विकीर्णैर्वि-
निक्षिप्तैरतएव विनाथैरिव तत्र स्थितवतां युष्माकमसत्प्रयत्नादनाथैरिव स्थितैरित्युत्प्रेक्षा अन्यथा कथमियं दुर्दृशो-
ति भावः किंतु भाग्यनाथैर्देवमानशरणैरन्यथास्वरूपमपि लुप्येतेति भावः एभिः परिदृश्यमानैरसंयमितैरिति-

दुःशासनामर्षरजोविकीर्णैरेभिर्विनाथैरिव भाग्यनाथैः
केशैः कदर्थीकृतवीर्यसारः कच्चित्स एव सिधनंजयस्त्वं ४७

भावः केशैः शिरोरुहैः कचः केशः शिरोरुह इत्यमरः कुत्सितार्थो वस्तुकदर्थः अर्थो मिथेयदैवस्तु प्रयोजननिवृत्ति-
चित्त्वमरः कोः कत्तस्य रुषेचीति कुशब्दस्य कदादेशः कदर्थीकृतौ वीर्यसारौ शीर्यबले यस्य सतथोक्तः इत्थं पूर्वविब-
क्षणः त्वंस एव धनंजयोसि कच्चित् कच्चित्कामप्रवेदन इत्यमरः स एव चैन्नैव मस्मानुपैक्षस इति भावः ४७

अथाप्युपेक्षणे दोषमाह सइति क्षतात्वाय तदिति क्षत्रं क्षत्रियकुलं सुपीतियोगविभागात्कप्रत्ययः पृषोदरादित्वा
त्पूर्वपदस्याकारलोपः अथवाक्षदिति क्तिबंतोपपदकात्कप्रत्ययः क्षत्रेजातः क्षत्रियः क्षत्राहू इति यप्रत्ययः कर्मणो
प्रभवति तत्कार्मुकं कर्मणउकञ् इत्युक्त्रप्रत्ययः एवंस्थिते वाक्यार्थः कथ्यते यः सतांसाधूनांसह तइतिसहः पचा
द्यच् त्राणस्यसहस्त्राणसहः वक्षणाक्षमः सएवक्षत्रियः क्षत्रियशब्दवाच्यः तथायस्य कार्मुकस्य कर्मसुरणक्रिया

सक्षत्रियस्त्राणसहः सतांयस्तत्कार्मुकं कर्मसुयस्यशक्तिः
वहन्द्यीमप्यफलेऽर्थजाते करोत्यसंस्कारहतामिवोक्तिं ४८

सुशक्तिरस्तीति शेषः तदेव कार्मुकं कार्मुकशब्दवाच्यं अत्रैवैतौ शब्दौ मुख्यौ नान्यत्र इत्यर्थः एवंस्थिते द्वयीद्विविधा
मुक्तिं द्वाविमौ क्षत्रियकार्मुकशब्दावित्यर्थः अफले पूर्वोक्तार्थशून्यऽर्थजाते स्वाभिधेयसामान्यजातिमात्र इत्यर्थः
जातं जात्याद्यजन्मसु इति विश्वः जातिर्जातं च सामान्यमित्यमरः वहन्वर्तयन् असंस्कारहतामव्युत्पत्तिदूषितामि
वकरोतीत्युत्पेक्षा तस्मात्तमपि अस्मद्रक्षणे नोक्तदोषादात्मानं मोचयस्वेत्यर्थः ४८

अथत्वदुणाअपिनोज्जीवेयुरित्याह वीतेति हेपार्थवीतौजसोनिःप्रभाःसन्निधिमात्रशेषाः सत्तामात्रावशिष्टाः भव
 कृतां भवताकरिष्यमाणो आशंसायांभूतवच्चेतिभूतवत्त्वयः भूतिंअप्सुदयं अपेक्षमाणास्त्वदीयाः गुणाःसमान
 दुःखाः समदुःखभाजइव नोऽस्माकंस्वरूपतां वीतौजस्त्वादिसाधर्म्यं भजंतइत्युपमा समानदुःखाइवइत्युत्प्रेक्षया

वीतौजसःसन्निधिमात्रशेषाभवत्कृतांभूतिमपेक्षमाणा समानदुःखाइवनस्त्व
 दीयाःस्वरूपतांपार्थगुणाभजंत ४९ आक्षिप्यमाणंरिपुभिः प्रमादान्तागैरि
 बालूनसदंमृगेंद्रं त्वांधूरियंयोग्यतयाधिरूढादीत्यादिनश्रीरिवतिग्मरश्मिं ५०

वीतौजस्त्वादिसंभाविकयानुप्राणितेत्यनुसंधेयं ४९ तथापिममैवकोयंभारइत्यत्राह आक्षिप्यमाणमिति प्रमादात्
 प्रज्ञाहान्यान्तुदौर्बल्यादितिभावः रिपुभिराक्षिप्यमाणमतएवप्रमादान्तागैः गजैः ग्रहेभाहिगजानागाइतिवैजयं
 तीआलूनसदं आक्षिप्तकेसरं सदाजटाकेसरयोरित्यमरः मृगेंद्रमिवस्थितं त्वामियंधूः कार्यभारः तिग्मरश्मिसूर्य-
 दीत्यादिनश्रीरिव योग्यतयानिर्वाहकतया अधिरूढा आरूढवती कर्तरिक्तः त्वदधीनेतिभावः ५० ४९

पूर्वे निर्व्यवसायस्य सक्षत्रिय इत्यादिना दोष उक्तः संप्रति व्यवसायिनीगुणमाह करोतीति यः पुमान् शोषजनातिरिक्तां
अधिकां सर्वातिशायिनीमित्यर्थः संभावनायोग्यतां क्रियाभिश्चरितैरर्थवतीं सफलां करोति तं पुमांसं संसत्सु स
भासु सभासभितिसंसद इत्यमरः पुरुषाधिकारे योग्यपुरुषगणनाप्रस्तावे जाते सति पूर्यते नयेति पूरणी द्वित्वादि
संख्या न समुपैति न गच्छति अद्वितीयो भवतीत्यर्थः तस्मादसाधारणार्थलाभाय त्वया महाजुत्साह आस्थेय इति

करोति यः शोषजनातिरिक्तां संभावनामर्थवतीं क्रियाभिः संसत्सु जाते पु
रुषाधिकारे न पूरणी तं समुपैति संख्या ५१ प्रियेषु यैः पार्थ विनोपपत्तेर्विचि
त्यमानैः कुममेति चेत् तव प्रयातस्य जयाय तेषां क्रियादधानां मघवा विधातं ५२

भावः ५१ अथ ह्यभ्यामर्जुनस्य सुलभविपक्षस्य विजयाय प्रोषितस्य कर्तव्यमुपदिशति प्रियेष्विति हे पार्थ प्रियेषु अ
स्मासु विषये उपपत्तेः कारणाद्विनेव विचिंत्यमानैरकस्मादेवाशंक्यमानैर्यैरर्थैश्चेत् कुमं खेदमेति जयाय प्रयातस्य त
व संबंधिनां तेषामघानां व्यसनानां दुःखैर्नो व्यसनेष्वघमिति वैजयंती मघवा इन्द्रोऽस्माभिरुपास्यत इति भावः विधा
तं निवारणं क्रियाकरोतु आशिषिलिङ् लोटावित्याशीरर्थेलिङ् तस्मादस्मञ्जितयानचेत् खेदयितव्यं जयार्थिना त्वया
अन्यथा तदसंभवादिति भावः ५२

मागाइति असंबाधोऽसंकटोविजनइत्यर्थः संकटं नातुसंबाधइत्यमरः शिवो निर्बाधः निर्भयः द्वयोरन्यतरस्यां विशेष्यत्वविवक्षया विशेषणसमासः अस्मिन् असंबाधशिवेपिदेशे चिरायचिरं एकश्चासौ चरश्चैत्येकचरः एकाकी वसन् प्रमादं प्रज्ञादौर्बल्यं मागाः इणोगालुङीतिगादेशः नचनिस्पृहस्यममाकिंचित्करः प्रमादइतिवाच्यमित्या

मागाश्चिरायैकचरः प्रमादंवसन्नसंबाधशिवेपिदेशे -
मात्सर्यरागोपहृतात्मनां हि स्ववर्तन्ति साधुष्वपि मानसानि ५३

ह मात्सर्येति मत्सर एव मात्सर्यं द्वेषः रागः स्नेहस्ताभ्यामुपहृतात्मनो रागद्वेषदूषितस्वभावानां मानसानि मनोसि साधुष्वपि सज्जनेष्वपि स्ववर्तन्ति विकुर्वन्ते अत्र प्रमादनिषेधलब्धा प्रमादनिषेधलब्धा प्रमादरूपकारणेनार्थप्राप्तिरूपकारणस्य व्यतिरेककारणसमर्थनाद्द्वैधस्येण कार्यकारणसमर्थनरूपोर्थोतरन्यासो लंकारः ५३

तत्तस्मात्कारणादाशुशीघ्रं महर्षेर्वचनं कुर्वन्तपस्यन्नित्यर्थः नोः स्माकं मनोरथान्सफलीकुरुष्व अरिभिर्यातनेनास्मान्प्र-
तिष्ठापयेत्यर्थः प्रार्थनायां लोट् किंच कृतार्थं कृतकृत्यं प्रत्यागतमेव त्वात्वां त्वामौ द्वितीयाया इति त्वादेशः स्तनयो रूपपी-
ड्येति स्तनोपपीडं सप्तम्यां चोपपीड रुध कर्षइति णामुल् परिदं धुं कामोयस्याः सापरिरधु कामास्य आलिंगितुमिच्छा-
मीत्यर्थः तुं काममनसोरपीति मकारलोपः प्राक्कार्यसिद्धेः प्रमदालिंगनमपिनपीति दमिति भावः ५४ उदीरितामि

तदाशुकुर्वन्वचनं महर्षेर्मनोरथान्नः सफलीकुरुष्व प्रत्यागतं त्वास्मि कृता-
र्थमेव स्तनोपपीडं परिरधु कामा ५४ उदीरितांतामिव याज्ञसेन्या नवीकृ-
तो द्राहितविप्रकरां आसाद्य वाचं स भृशं दिदीपे काष्ठा मुदीचीमिव तिग्मरश्मिः ५५

ति सोः जुनः इति इत्थं यज्ञसेनस्यापत्येन स्त्रिया याज्ञसेन्या द्वौ पद्या उदीरितामुक्तां नवीकृतः पुनरुद्घाटनेन प्र-
त्यायितः अतएवोद्गाहितो मनसि निधापितश्च विप्रकारः परिभवो ययातां वाचभासाद्य आकर्ण्येत्यर्थः उदीचीं
उत्तरां काष्ठां दिशं दिशस्तुकुम्भः काष्ठा आशाश्च हरितश्च ता इत्यमरः तिग्मरश्मिरिव भृशं दिदीपे ज्वालयुको धे-
त्यर्थः ५५

अथेति अथविद्विषः शत्रून्पुनः पश्यन् इवस्थितः तथापुरोधसाधौम्येन आरोपितासंमंत्रमाहिता हेतिसंहति-
रायुधकलापोयस्यसतथोक्तः हेतिर्ज्वालांकुरासुधइतिवैजयंती सौःर्जुनोरम्यः सौम्यः सन्नपि अभिचारः पर

अथाभिपश्यन्निवविद्विषः पुरःपुरोधसरोपितहेतिसंततिः
बभाररम्योपिवपुः स भीषणंगतः क्रियां सत्र इवाभिचारिकी ५६

हिंसाप्रयोजनमस्याः साऽभिचारिकी तदस्यप्रयोजनमिति ठक् तांक्रियांगतअभिचारकर्मणिनियुक्तइत्यर्थः
मंत्रइवरस्यः प्रकृत्यारमणीयः सन्नपिभीष्यतइतिभीषणं नंद्यादित्वात्त्युप्रत्ययः वपुः बभार प्रशांतोमंत्रः
प्रयोगभेदादिवसोप्यवस्थाभेदाद्भीषणोबभूवेत्यर्थः ५६

उक्तसायुधारीपणं विवृण्वन्स्थानमाह त्रिभिरविलंघ्येत्यादिभिः परैः शत्रुभिः अविलंघ्यमनतिक्रमणीयं वि
कर्षणं यस्य तत् अमोघाकर्षणमित्यर्थः प्रथितोज्यारवोगुणध्वनिः कर्मचबाणमोक्षादिकं यस्य तत्कार्मुकं चो
द्बहन्नित्यन्वयः तथा अरीणां दृष्टिगोचरं दृष्टिपथमगतौ अग्रासौ आहवेष्वा निवर्तित्वा दस्येति भावः निर्गतस्त्रिं

अविलंघ्यविकर्षणं परैः प्रथितज्यारवकर्मकार्मुकं
अगता रिव दृष्टिगोचरं सितनिस्त्रिंशयुजौ महेषुधी ५७

शतौगुलिभ्यो निस्त्रिंशः खड्गः उपत्यये संख्यायास्तत्पुरुषेभ्यो पसंख्यानात्समासांतः तेन शितेन तीक्ष्णेन युंक्त इ
ति शितनिस्त्रिंशयुजौ सत्सूक्ष्मेत्यादिना किं महेषुधी महानिषंगौ इषवोधीयं तेन योरिति विग्रहः कर्मण्यधिकर
णे चेति किप्रत्ययः तूणीपासंगतूणीरनिषंगा इषुधिर्दयोः तूण्यां खड्गे तु निस्त्रिंशचंद्रहासासिरिष्टय इत्यमरः ५७

यशसेति किंच गोत्रभिदायुधक्षतीः इन्द्रवज्रप्रहाररंध्राणि रवांडवदाहनसंभवादिति भावः महसास्वकांत्या
यशसेवमूर्तयाकीर्त्येवमुहुस्तिरोदधत् आच्छादयत् सरलंरत्नसहितं अतएवज्वलितज्योतिः दीप्तिता रकं ज्योति
स्ताराग्निभाज्वालादृक्पुत्रार्थधरात्मस्विति वैजयंती दिवोंतरं अंतरिक्षं नभोमध्यमिव स्थितं अंतरं परिधानीयेत्वा

यशसेवतिरोदधन्मुहुर्महसागोत्रभिदायुधक्षतीः कवचंच सरलमुद्
हनज्वलितज्योतिरिवांतरंदिवः ५८ अलकाधिपभृत्यदर्शितं शिव
सुर्वधिरवर्त्मसंप्रयान् हृदयानिसमाविवेशक्षणमुद्वाघ्यदृशांतपोभृतां ५९

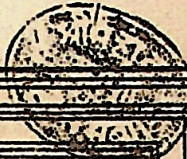
ह्येस्वीयेंतरात्मनि कूबेमध्येवकाशेचेति वैजयंती कवचंचोदहन ५८ अलकेति सौःर्जुनो लकाधिपभृत्येन यक्षे
ण दर्शितं अतः शिवे निर्बाधं उर्वधिरवर्त्महिमवन्मार्गं प्रतिसंप्रयान् संगच्छमानः क्षणमुद्वाघ्यदृशां वियोगदुःखात्
साश्रुनेत्राणांतपोभृतांद्वैतवनवासिनांतपस्विनां हृदयानिसमाविवेश रवेदयामासेत्यर्थः ५९ ७

अनुजगुरथेतिविशेषकं अथआशादिशोदिविभवंदित्यं दिगादिभ्योयत्प्रत्ययः दुंदुभिध्वानं देववाद्यध्वनिमनुज
गुः अनुदध्वनुः गायतेर्लिट् व्योम्निसुरकुसुमनिपातैर्लक्ष्मीर्वितेने विस्तारिता पुष्पवृष्टिश्चाजनिष्टेत्यर्थः किंचा
निभृताश्वंचलाः वेलायांकूलेयावीचयोरुहयः ताएवबाहवोयस्यसतथोक्तः वेलाकूलविकारयोरितिशाश्वतः प

अनुजगुरथदिव्यंदुंदुभिध्वानमाशाः सुरकुसुमनिपातैर्व्योम्निलक्ष्मीर्वितेने
प्रियमिवकथयिष्यन्नालिलिंगस्फुरंतीं भुवमनिभृतवेलावीचिबाहुः पयो
धिः ६० इतिश्रीभारविहृतौकिरातार्जुनीयेकाव्येतृतीयःसर्गः समाप्तः

योधिः स्फुरंतीमुल्लासंतीहर्षात् प्रस्यंदमानांच भुवंप्रियंदृष्टंभारावताररूपंकथयिष्यन्मिवकथयितुमिवेत्यर्थः लृ-
टः शेषेचेतिचकारात्क्रियार्थक्रियायांलृट् आलिलिंग सर्वंचेदंदेवकार्यप्रवृत्तत्वादस्येतिभावः अत्रविशेषणमा
त्रसाम्यादप्रस्तुतस्यगम्यत्वात्समासोक्तिरलंकारः तत्रचाप्रस्तुतयोर्भूमिसमुद्रयोः प्रतिपन्नाभ्यांनायकाभ्यांभेदे

अभेदलक्षणातिशयोक्तिवशादालिङ्गनोक्तिरिति रहस्यमेवमतिशयोक्त्यनुप्रणीतासमासोक्तिः प्रियकथना
 ल्लेहमुज्जीवयंतीतदंगभावंभजतइत्युभयोरंगंगिभावेनसंकरइतिविवेचनीयं ६० इति श्रीमहोपाध्यायको
 लाचलमल्लिनाथसूरिविरचितायां किरातार्जुनीयव्याख्यायां घंटापथसमारव्यायांतृतीयसर्गः समाप्तः ६१
 हासर्गमुंबईतबापूहरशीतदेवळेकरयाणीं आपलेछापखान्यांतछापिला शके १७८३ दुर्मतिसं० आम्नादवद्य २

इति किरातार्जुनीयेकाव्ये तृतीयसर्गः समाप्तः